

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1003/2005,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 2005,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien tiettyjen salmonellan serotyyppien vähentämistä koskevan yhteisen tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnan 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 2160/2003 pyritään varmistamaan asianmukaisten ja tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajien osoittamiseksi ja valvomiseksi kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- sekä jakeluvaiheissa ja etenkin alkutuotantovaiheissa, jotta voidaan vähentää niiden esiintyvyyttä ja kansanterveydelle aiheuttamia riskejä.
- (2) Kyseisen asetuksen mukaan yhteisön tavoite asetetaan kaikkien kansanterveydellisesti merkityksellisten salmonellan serotyyppien esiintyvyyden vähentämiseksi lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa alkutuotantovaiheissa.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että yhteisön tavoitteeseen on sisällyttävä prosentitietoina prosentiosuus, joka positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrästä voi enintään jäädä jäljelle ja/tai prosentiosuus, jolla jäljelle jäävien positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrän on vähintään vähennettävä, enimmäismääräaika, jonka kuluessa tavoite on saavutettava, sekä niiden testausohjelmien määrittely, joita tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko tavoite saavutettu. Lisäksi siihen on tarvittaessa sisällyttävä kansanterveydellisesti merkityksellisten serotyyppien määrittely.

- (4) Kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että yhteisön tavoite lajin *Gallus gallus* jalostusparvien osalta kolmevuotisen siirtymäkauden aikana koskee ihmisillä esiintyvän salmonelloosin viittä yleisintä salmonellan serotyyppiä, jotka voidaan todeta yhteisön valvontajärjestelmien avulla koottujen tietojen pohjalta.

- (5) Yhteisön valvontajärjestelmien kautta saadut tiedot osoittavat, että ihmisillä esiintyvän salmonelloosin viisi yleisintä salmonellan serotyyppiä ovat *Salmonella enteritidis*, *Salmonella hadar*, *Salmonella infantis*, *Salmonella typhimurium* ja *Salmonella virchow*. Kyseisessä asetuksessa asetetun yhteisön tavoitteen olisi siksi katettava nämä serotyypit.

- (6) Yhteisön tavoitteen asettamiseksi olisi oltava saatavilla vertailukelpoisia tietoja asianomaisten salmonellan serotyyppien esiintymisestä lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa jäsenvaltioissa. Salmonellan valvontaa koskevia vähimmäisvaatimuksia on neuvoston direktiivin 92/117/ETY ⁽²⁾ mukaisesti käytetty perustana oleellisten tietojen keräämiseksi salmonellan esiintymisestä jäsenvaltioissa. Tällaisia tietoja kerättiin asianmukaisen ajanjakson ajan kaikissa jäsenvaltioissa vuonna 2004.

- (7) Jotta voidaan tarkistaa, onko tavoite saavutettu, ja ottaa huomioon, että salmonellan serotyyppiä esiintyy lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa yhteisössä suhteellisen vähän, on järjestettävä toistuvasti näytteenotto edustavasta määrästä riittävän suurista parvivaivoista, joiden olisi käsiteltävä vähintään 250 lintua direktiivin 92/117/ETY vaatimuksen mukaisesti.

- (8) Testausohjelma, jota tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoite saavutettu, on merkittävästi erilainen ja oletetusti herkempi kuin se järjestelmä, jota käytettiin vertailukelpoisten tietojen keräämiseen jäsenvaltioissa direktiivin 92/117/ETY mukaisesti. Siksi on tarpeen säätää, että yhteisön tavoitetta tarkastellaan uudelleen viimeistään, kun vastaavien kansallisten valvontaohjelmien täytäntöönpanosta on kulunut yksi vuosi.

⁽¹⁾ EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 38. Direktiivi kumottu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/99/EY (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

- (9) Edellä mainitusta tiedonkeruujaksosta johtuen vertailukelpoisia tietoja ei ollut saatavilla ennen asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä I säädettyä päivämäärää, johon mennessä lajin *Gallus gallus* jalostusparvia koskeva yhteisen tavoite oli asetettava. Siksi kyseisen tavoitteen asettamiselle annettua päivämäärää olisi pidennettävä kuudella kuukaudella, ja asetus (EY) N:o 2160/2003 olisi muutettava vastaavasti.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan 5 kohdassa säädetty toimenpiteet, jotka koskevat yhteisen tavoitteen asettamista lajin *Gallus gallus* jalostusparvien osalta siirtymäkauden aikana, perustuvat salmonellan valvontamenetelmään, josta on jo säädetty direktiivissä 92/117/ETY – toimenpiteiden muut osat liittyvät riskinhallintaan. Tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä on valmisteltu työryhmässä, ja valmisteluihin osallistui myös Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen. Tässä vaiheessa ei ole tarpeen järjestää virallista kuulemista Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 15 artiklassa säädettyä vaatimusta kuulla Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kaikissa asioissa, joilla voi olla merkittävä vaikutus kansanterveyteen.
- (11) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisen tavoite

1. Yhteisen tavoite lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvien *Salmonella enteritidis*-, *Salmonella hadar*-, *Salmonella infantis*-, *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella Virchow* -bakteerien vähen-

tämiseksi on asettaa vähintään 250 lintua kattavien edelleen positiivisia tuloksia antavien täysikasvuisten jalostusparvien enimmäisprosenttiosuus enintään 1 prosenttiin 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä.

Jäsenvaltioissa, joissa on alle 100 jalostusparvea, enintään yksi täysikasvuinen jalostusparvi saa antaa edelleen positiivisia tuloksia.

2. Testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko yhteisen tavoite saavutettu, on esitetty liitteessä.

2 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen 1 artiklassa tarkoitettua yhteisen tavoitetta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksytyjen kansallisten valvontaohjelmien ensimmäisestä täytäntönnpanovuodesta saatujen tuloksien perusteella.

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä I olevan ensimmäisen rivin neljännen palstan teksti seuraavasti:

”18 kk:n kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä”.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2005.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2005.

Komission puolesta

Markos KYPRIANOU

Komission jäsen

LIITE

Testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko lajin *Gallus gallus* täysikasvuissa jalostusparvissa esiintyvien *Salmonella enteritidis*-, *Salmonella hadar*-, *Salmonella infantis*-, *Salmonella typhimurium*- ja *Salmonella virchow*-bakteerien vähentämistä koskeva yhteisön tavoite saavutettu

1. Otanta

Otanta kattaa lajin *Gallus gallus* kaikki täysikasvuiset jalostusparvet, jotka käsittävät vähintään 250 lintua (jäljempänä 'jalostusparvet').

2. Jalostusparvien seuranta**2.1 Näytteenottoaikat, näytteenottotiheys ja näytteenottotyypit**

Tämän asetuksen soveltamiseksi jalostusparvista otetaan näytteitä toiminnanharjoittajan aloitteesta ja osana virallisia tarkastuksia.

2.1.1 Näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta

Näytteitä otetaan joka toinen viikko toimivaltaisen viranomaisen nimeämästä paikasta, joka on joko

- a) hautomo; tai
- b) tila.

Toimivaltainen viranomainen käyttää toista edellä mainituista vaihtoehdoista koko testausohjelmassa ja käynnistää menettelyn, jotta toiminnanharjoittaja, näytteenottaja tai laboratorio, joka tekee analyysit, voi viipymättä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista salmonellan serotyypeistä (jäljempänä 'salmonella'), joiden esiintyminen on osoitettu toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettussa näytteenotossa.

2.1.2 Näytteenotto virallisten tarkastusten yhteydessä

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2160/2003 liitteessä II olevan C osan 2 kohdan soveltamista, virallisen näytteenoton on katettava seuraavat toimet:

2.1.2.1 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu hautomossa:

- a) hautomossa joka 16. viikko suoritettava rutiininäytteenotto, joka korvaa vastaavan näytteenoton toiminnanharjoittajan aloitteesta;
- b) kaksi kertaa tuotantovaiheen aikana tilalla suoritettava rutiininäytteenotto, joista ensimmäinen suoritetaan neljän viikon aikana munituksen aloittamisesta tai siirrosta munitusyksikköön ja toinen munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;
- c) tilalla suoritettava varmistava näytteenotto, kun hautomossa suoritettu näytteenotto on osoittanut salmonellan esiintymisen.

2.1.2.2 Jos näytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta tapahtuu tilalla, rutiininäytteenotto suoritetaan kolme kertaa tuotantovaiheen aikana seuraavasti:

- a) viimeistään neljän viikon päästä munituksen aloittamisesta tai munitusyksikköön siirtämisestä;
- b) munituksen loppuvaiheessa, kuitenkin aikaisintaan kahdeksan viikkoa ennen tuotantovaiheen päättymistä;
- c) tuotantovaiheen aikana sellaisena ajankohtana, jona a ja b kohdassa tarkoitetuista näytteenotoista on kulunut riittävän kauan aikaa.

2.2 Näytteenottomenettely**2.2.1 Näytteenotto hautomossa**

Kunkin jalostusparven osalta näytteitä otetaan vähintään yhdestä yhteisnäytteestä, joka on otettu selvästi eritteiden peittämistä hautomolaatikoiden pohjapereista, jotka on otettu satunnaisesti viidestä eri hautomolaatikosta tai hautomon kohdasta niin, että näytteet kattavat vähintään 1m² pinta-alan. Jos jalostusparven siitosmunia on useammassa kuin yhdessä hautomakoneessa, kustakin hautomakoneesta otetaan yksi yhteisnäyte.

Jos käytössä ei ole hautomolaatikoiden pohjapapereita, 25:stä eri hautomolaatikosta otetaan 10 grammaa rikkoontuneita munankuoria, jotka murskataan hienoksi ja sekoitetaan, minkä jälkeen murskasta otetaan 25 gramman osanäyte.

Tätä menettelytapaa noudatetaan sekä toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettavan että virallisen näytteenoton yhteydessä.

2.2.2 Näytteenotto hautomossa

2.2.2.1 Rutiininäytteenotto toiminnanharjoittajan aloitteesta

Näytteitä otetaan ensi sijassa ulosteesta, ja tavoitteena on osoittaa parvessa 1 prosentin esiintyvyyttä 95 prosentin luottamustasolla. Tämän vuoksi näytteiden on katettava yksi seuraavista:

- a) Yhteisulostenäyte, joka koostuu erillisistä tuoreulostenäytteistä, joista kukin painaa vähintään 1 gramman ja jotka on otettu satunnaisesti eri puolilta rakennusta, jossa lintuja pidetään, tai – jos linnut pääsevät vapaasti useampaan kuin yhteen rakennukseen tietyllä tilalla – kustakin rakennusryhmästä tilalla, jolla lintuja pidetään. Ulostenäytteiden yhdistämiseksi analyysia varten tarvitaan vähintään kaksi yhteisnäytettä.

Yhteisnäytettä varten otetaan erillisiä ulostenäytteitä eri puolilta rakennuksia seuraavasti:

Rakennuksessa pidettyjen lintujen lukumäärä	Niiden ulostenäytteiden lukumäärä, jotka otetaan rakennuksessa tai rakennusryhmässä tilalla
250–349	200
350–449	220
450–799	250
800–999	260
1 000 tai enemmän	300

- b) Viisi paria tossunäytteitä:

Tossujen olisi oltava riittävän imukykyisiä, jotta ne voivat imeä itseensä kosteutta. Myös harsokankaasta tehtyjä ”putkisukkia” voi käyttää.

Kostutetaan tossun pinta käyttäen sopivaa laimennusainetta (kuten 0,8 % natriumkloridia ja 0,1 % peptonia sterilisissä deionisoidussa vedessä tai steriiliä vettä).

Alueella kävellään siten, että näyte valitaan edustavasti kaikista sektorin osista, myös pehkujen peittämältä ja ritiläalueelta, kunhan ritilän päällä on turvallista kävellä. Näytteitä otetaan kanalan kaikista erillisistä osista. Kun näytteenotto on saatu päätökseen valitulla sektorilla, tossut poistetaan varovaisesti, jotta niihin kiinnittynyt materiaali ei pääse irtoamaan.

Tossut voidaan yhdistää analyysia varten vähintään kahdeksi yhteisnäytteeksi.

- c) Häkeissä pidettävien jalostusparvien osalta näyte voidaan ottaa luonnollisesti sekoittuneesta ulosteesta lannankeräyshihnalta, raapasta tai lantakaivosta kanalan tyypin mukaan. Kaksi vähintään 150 gramman näytettä kerätään yksittäisiä testejä varten seuraavasti:

- kunkin häkkikerroksen alapuolella olevat lannankeräyshihnat, joita pidetään käynnissä säännöllisesti ja jotka tyhjentävät lastinsa puristin- tai kuljetinjärjestelmään;
- lantakaivojärjestelmä, jossa häkkien alapuolella olevien ohjauslevyjen kuljettama lanta raavitaan kanalan alapuolella olevaan lantakaivoon;
- lantakaivojärjestelmä porrastetussa häkkikanalassa, jossa häkit on porrastettu, jolloin uloste valuu suoraan kaivoon.

Yhdessä kanalassa on yleensä lukuisia kerroksia häkkejä. Yhteisnäytteeseen on sisällyttävä yhteisulostetta kaikista kerroksista. Kustakin parvesta on otettava kaksi yhteisnäytettä seuraavasti:

Järjestelmissä, joissa on mattoja tai raappoja, näiden on oltava käynnissä näytteenottopäivänä ennen näytteenottoa.

Järjestelmissä, joissa on ohjauslevyt häkkiin alapuolella ja raappia, kerätään yhteisnäyte ulosteesta, joka on tarttunut raappaan sen jälkeen, kun se on ollut käynnissä.

Porrastetuissa häkkikanaloissa, joissa ei ole matto- tai raappajärjestelmää, yhteisulostenäyte on kerättävä lantakaivosta.

Lannankeräyshihnojen osalta yhteisulostemateriaali kerätään hihnojen purkautumispäästä.

2.2.2.2 Virallinen näytteenotto

- a) Rutiininäytteenotto, ks. edellä 2.2.2.1 kohta.
- b) Varmistava näytteenotto, joka suoritetaan, kun hautomossa suoritettu näytteenotto on osoittanut salmonellan esiintymisen, tapahtuu seuraavasti:

Edellä 2.2.2.1 kohdassa kuvatun näytteenoton lisäksi näytteenotto voi kattaa näytteen satunnaisesti valituista linnuista kustakin tilalla olevasta kanalasta – tavallisesti enintään viidestä linnusta kanalaa kohti – paitsi jos viranomainen katsoo, että näytteen olisi käsitettävä suurempi lintumäärä. Tutkimus kattaa testin, jolla pyritään osoittamaan mikrobilääkkeiden esiintyminen tai bakteerikasvua estävä vaikutus näytteissä. Testiä ei pidetä hyväksyttävänä, jos yhdestäkin linnusta löytyy positiivinen tulos.

Jos testissä ei havaita salmonellaa, mutta sitä vastoin mikrobilääkkeitä tai bakteerikasvun estävää vaikutusta, parvesta otetaan uusia näytteitä salmonellan ja bakteerikasvun estävän vaikutuksen varalta niin kauan, kunnes bakteerikasvun estävää vaikutusta ei enää havaita, tai jalostusparvi hävitetään. Jos jalostusparvi hävitetään, se luetaan tartunnan saaneiden jalostusparvien joukkoon yhteisön tavoitteen yhteydessä.

- c) Epäilyttävät tapaukset

Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä tilalla suoritettun ensimmäisen virallisen näytteenoton antaneen väärää negatiivisia tuloksia, tilalla voidaan suorittaa virallinen varmistava näytteenotto ulosteista tai linnuista (salmonellan osoittamiseksi elimistössä).

Poikkeustapauksissa, joissa toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä tilalla toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettun näytteenoton antaneen väärää positiivisia tuloksia, tilalla voidaan suorittaa virallinen näytteenotto seurantatarkoituksessa.

3. Näytteiden tutkiminen

3.1 Näytteiden valmistelu

3.1.1 Hautomolaatikoiden pohjapaperit:

- a) Pannaan näyte 1 litraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan, ja sekoitetaan kevyesti.
- b) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa mainittua osoitusmenetelmää käyttäen.

3.1.2 Tossunäytteet:

- a) Avataan varovaisesti tossuista (tai "sukista") koostuva näyte siten, ettei tossuihin takertunut ulostemateriaali irtoa, ja pannaan se 225 ml:aan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.
- b) Kun viisi paria tossunäytteitä yhdistetään kahdeksi näytteeksi, pannaan viisi yksittäistä näytettä vähintään 225 ml:aan puskuroitua peptonivettä ja varmistetaan, että kaikki näytteet ovat kokonaan puskuroidun peptoniveden peitossa.
- c) Sekoitetaan näytettä, kunnes se on täysin kyllästetty, minkä jälkeen sitä viljellään 3.2 kohdassa mainittua osoitusmenetelmää käyttäen.

3.1.3 Muut ulostemateriaalinäytteet:

- a) Pannaan laboratoriossa kukin näyte (tai tarvittaessa yhteisnäyte) samaan määrään puskuroitua peptonivettä ja sekoitetaan kevyesti.

- b) Annetaan näytteen pehmetä 10–15 minuutin ajan ja sekoitetaan sitten kevyesti.
- c) Välittömästi sekoittamisen jälkeen otetaan seoksesta 50 g ja lisätään siihen 200 ml puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan.
- d) Jatketaan näytteen viljelyä 3.2 kohdassa mainittua osoitusmenetelmää käyttäen.

3.2 Osoitusmenetelmä

Salmonellan osoittamiseksi on käytettävä Bilthovenissa Alankomaissa sijaitsevan salmonellasta vastaavan yhteisön vertailulaboratorion suosittelemaa menetelmää. Menetelmä on muunneltu ISO 6579 (2002) -menetelmästä, jossa käytetään puolikiinteää viljelyalustaa (MSRV) yhtenä ainoana valikoivana rikastusalustana. Puolikiinteää alustaa inkuboidaan $41,5 \pm 1$ °C:ssa $2 \times (24 \pm 3)$ tunnin ajan.

Edellä 3.1 kohdassa tarkoitettujen tossunäytteiden ja muiden ulostemateriaalinäytteiden osalta on mahdollista yhdistää inkuboitu rikastusliemi puskuroidun peptidiveden kanssa myöhempää viljelyä varten. Tällöin inkuboidaan molemmat näytteet puskuroidussa peptidivedessä tavalliseen tapaan. Otetaan 1 ml inkuboitua lientä kustakin näytteestä ja sekoitetaan hyvin. Sitten otetaan 0,1 ml sekoitusta ja inokuloidaan MSRV-levyt tavalliseen tapaan.

3.3 Serotyypitys

Vähintään yksi isolaatti kustakin positiivisesta näytteestä on tyypattava Kaufmann-White-menetelmällä.

4. Tulokset ja raportointi

Jalostusparvea pidetään positiivisen tuloksen antaneena yhteisön tavoitteen saavuttamisen tarkistamisen osalta, jos salmonellan (lukuun ottamatta rokotekantaa) esiintyminen on osoitettu yhdessä tai useammassa tilalla otetussa ulostenäytteessä (tai uloste- tai elinnäytteessä, jos kyseessä on virallinen varmistava näytteenotto jäsenvaltiossa). Tämä ei koske poikkeustapauksissa tartunnan saaneiksi epäiltyjä jalostusparvia, jos tilalla toiminnanharjoittajan aloitteesta suoritettuna näytteenotossa osoitettua salmonellan esiintymistä ei ole vahvistettu virallisessa näytteenotossa.

Jalostusparvia koskevasta tilalla suoritettua näytteenotosta ja testauksesta saatujen yhteistulosten yhteydessä on otettava huomioon, että kukin jalostusparvi lasketaan mukaan vain kerran riippumatta näytteiden ja testien lukumäärästä. Positiivisen tuloksen antaneet jalostusparvet lasketaan mukaan vain kerran näytteenottojen ja testausten lukumäärästä riippumatta.

Raportointi kattaa

- a) yksityiskohtaisen kuvauksen näytteenottojärjestelmässä käytetyistä menetelmistä ja otettujen näytteiden tyypit;
 - b) kaikkien jalostusparvien ja testattujen jalostusparvien lukumäärä;
 - c) testitulokset;
 - d) tulosten selitykset, erityisesti poikkeustapauksien osalta.
-